

DILLUNS, 11 DE JULIOL DE 2016 – 21.00 h

Estiu al Palau
Sala de Concerts

Carmen Solís, soprano
Cristina Faus, mezzosoprano
Gustavo Peña, tenor
Miquel Ramón, baríton
Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC)
Coral Polifònica de Puig-reig
Pablo González, director



Programa

<p>I</p> <p>Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) “Marxa dels homes armats” de <i>La flauta màgica</i>, <i>KV 620</i> 4’</p> <p>Gustav Mahler (1860-1911) “Adagio” de la <i>Simfonia núm. 10</i> 23’</p>	<p>II</p> <p>Ludwig van Beethoven (1770-1827) <i>Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, “Coral”</i> 70’</p> <p>1. Allegro ma non troppo, un poco maestoso 2. Molto vivace 3. Adagio molto cantabile, andante moderato 4. Finale: Presto</p>
---	--

Podreu trobar els textos i les traduccions de les obres interpretades, a més de les biografies completes, a la fitxa del concert al nostre web www.palaumusica.cat

La tradició, una empresa de relleus

El programa ens proposa una reflexió sobre els relleus en l’evolució de la tradició musical. Les tres obres que l’integren ens presenten els seus tres autors, tres figures cabdals de la història de la música, just en el moment en què estaven a punt de fer el traspàs de poders. Tots tres les van escriure en unes condicions físiques premonitòriament precàries, i tots tres eren més o menys conscients que el final del seu recorregut no podia ser gaire lluny. Tots tres sabien, doncs, que estaven culminant la seva aportació a l’edifici de la tradició i que ja deixaven lliure el camp de treball als joves que havien de construir sobre la seva obra.

Mozart va compondre *La flauta màgica* en els últims mesos de vida, en unes circumstàncies aparentment poc propícies per a una obra tan optimista i lluminosa. Res de tot això no transparenta en l’excel·lència de l’obra, amb la qual Mozart deixava un llegat que havia de tenir moltes conseqüències en l’òpera alemanya posterior.

La *Novena Simfonia* la va escriure Beethoven pocs anys abans de morir, en unes condicions de salut desastroses. Però tampoc res d’això no es percep en el resultat d’una obra que acaba cantant la lloança de la joia. L’herència d’aquesta simfonia va provocar en els seus successors dues reaccions oposades: d’una banda, compositors com Schumann o Brahms es van sentir empesos a repensar la forma simfònica heretada del de Bonn fins a trobar noves solucions estructurals autosuficients; de l’altra, compositors com Berlioz o Liszt van creure que la literarització de la música iniciada per la simfonia beethoveniana era el camí a seguir per assolir un llenguatge musical per als nous temps, cosa que Wagner va dur a l’extrem amb la formulació del seu ideal d’obra d’art total.

Al seu torn, Mahler va començar a escriure la seva *Desena Simfonia* l’últim estiu de la seva vida, però només va poder completar-ne l’“Adagio” inicial i esbossar quatre moviments més, abans de morir la primavera següent. Va deixar en herència una profunda petjada en la generació més jove de músics germànics, en particular en els de l’anomenada Segona Escola vienesa, des de Zemlinsky i Schönberg fins a Berg, Webern o Krenek.

Miquel Desclot

Jove Orquestra Nacional de Catalunya

La Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) va néixer el setembre de 1993 amb el nom de Jove Orquestra Simfònica de Catalunya (JOSC) i el 1999 passà a anomenar-se JONC. El projecte va ser dirigit per Josep Pons des de la seva fundació fins al 2001, en què Manel Valdivieso n'agafà el relleu com a director artístic.

El 1999 es constituí la Fundació JONC per aglutinar el nombre creixent d'iniciatives que van anar prenent forma en el seu si. El seu Patronat està integrat per diversos representants de la Generalitat de Catalunya, així com del cercle cultural i musical català.

Des del seu naixement, els objectius principals de la JONC han estat facilitar una formació orquestral integral als joves músics del nostre país, bo i complementant la tasca que en aquest terreny es desenvolupa als conservatoris i centres superiors, i col·laborar activament en la seva inserció professional. Així mateix, s'ha vetllat per oferir un producte cultural de la màxima qualitat, tot apropant-lo a tots els públics, amb una clara vocació social i pedagògica. Per fer possible aquests objectius, l'activitat de la JONC es du a terme mitjançant trobades, concerts simfònics i de cambra, adreçats al públic en general i a col·lectius amb necessitats especials, preparació de material didàctic, classes, conferències, etc.

La JONC ha participat en els festivals i a les sales de concerts més importants del país, sota la direcció de mestres del prestigi de Josep Pons, Guy van Waas, Ernest Martínez-Izquierdo, Jordi Mora, Manel Valdivieso, Barry Sargent, Jan Caeyers, Robert King, Paul Goodwin, Andrew Parrott, Antoni Ros Marbà, Lutz Köhler, Salvador Mas, Edmon Colomer, Karl Anton Rickenbacher, Valery Ovsyanikov i Gordan Nikolić.

Pablo González, director

Reconegut com un dels directors més versàtils i apassionats de la seva generació i posseïdor d'una rica personalitat artística caracteritzada per una intensa musicalitat i un extraordinari mestratge tècnic, Pablo González és un músic que transmet gran inspiració tant a orquestres com a públics de tot el món. Nascut a Oviedo el 1975, va estudiar a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. De seguida va aconseguir els primers premis dels concursos Donatella Flick i de Cadaqués. Ha estat director associat de la London Symphony Orchestra i de la Bournemouth Symphony Orchestra, així com principal director convidat de la Orquestra Ciudad de Granada. Entre el 2010 i el 2015 va ser director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC).

Entre els seus compromisos d'aquesta temporada hi ha concerts amb l'Orchestre Philharmonique de Radio France, Gürzenich-Orchester Köln, Konzerthausorchester Berlin, Aalborg Symphony Orchestra, Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Orquestra Ciudad de Granada, Mannheim Academy, Orquestra Sinfònica de RTVE, Orquestra Sinfònica de Madrid i Orquestra Sinfònica Nova Rússia, Netherlands Philharmonic Orchestra, Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern, Orchestra della Svizzera Italiana i l'OBC.

Recentment ha gravat en estudi un monogràfic d'Enric Granados amb l'OBC; el ballet *El fill pròdig* de Prokófiev amb l'SWR Sinfonieorchester Baden-Baden und Freiburg; i un altre CD amb la Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern (DRP), orquestra amb la qual manté una col·laboració habitual els darrers anys. La seva gravació de Schumann amb Lena Neudauer i la DRP ha estat guardonada amb el prestigiós International Classical Music Award.

Proper concert Estiu al Palau

DILLUNS, 01.08.16 – 21.00 h

Sala de Concerts

Minsung Lee, piano

Finalista del Concurs Internacional Maria Canals, 2015



PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

En col·laboració amb:



L'Escola Coral rep el mecenatge de:



Troba'ns a:
www.palaumusica.cat



Amb la col·laboració de:



ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ



Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura



GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE EDUCACIÓN,
CULTURA
Y DEPORTE
inaem
INSTITUTO NACIONAL DE LAS ARTES ESCENICAS DE LA MUSICA